

Κάθε μέρα ακούω φίλους και γνωστούς να εκφράζουν την έκπληξή τους για τον συντονισμένο τρόπο που οι Αυστραλοί αντιμετωπίζουν τις καταστροφικές πλημμύρες στο Κουίνσλαντ και την αποφασιστική ανταπόκριση τού κράτους στην εθνική τραγωδία. Δεν γνωρίζω πού οφείλεται η έκπληξη των συμπαροίκων, αφού οι Αυστραλοί πολλές φορές στο παρελθόν έχουν αποδείξει ότι είναι ένας λαός με απεριόριστες αντοχές στις κακουχίες κάθε είδους που αντιμετωπίζουν με ομοψυχία επειδή κορυφαίο τους κριτήριο είναι η συντροφικότητα, η φιλία.

Δυστυχώς, από την πρώτη μέρα τής άφιξής μας είχαμε ζωγραφίσει μια αρνητική εικόνα για την Αυστραλία και τους Αυστραλούς, πριν καν γνωρίσουμε τη χώρα και τους κατοίκους της.

“Στην Αυστραλία τα λουλούδια δεν έχουν άρωμα και οι γυναίκες της δεν αγαπούν”, λέγαμε τότε, το κρέας βρωμούσε, τα φρούτα ήταν ανούσια, όλα μάς έφταιγαν επειδή

εγκαταλείψαμε πατρίδα και οικογένεια για να βρεθούμε στην άλλη άκρη τής γης.

Βέβαια, αντιμετωπίζαμε τον ρατσισμό, είμασταν οι “γουόγκς” και οι “ντέγκος”, δεν μάς άφηναν να διδάξουμε τη γλώσσα μας ελεύθερα επειδή εφαρμοζόταν η πολιτική τής αφομοίωσης και καταφεύγαμε στο τέχνασμα των “κατηχητικών” σχολείων, κάναμε τις πιο βρώμικες, μονότονες και ψυχοφθόρες δουλειές, οι μπιραρίες έκλειναν στις 6 το απόγευμα, δεν υπήρχαν ακόμη ελληνικά τρόφιμα

Οι κυβερνήσεις είναι σαν τις πάνες των μωρών. Χρειάζονται συχνή αλλαγή και μάλιστα για τον ίδιο λόγο.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμος και...

μη

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΕΣ ΠΛΗΜΜΥΡΕΣ

Η ομορφιά των εθνών στη ψυχή των λαών τους

και η νοσταλγία διαστρέβλωνε το κριτήριό μας. Γι' αυτό είχαμε δημιουργήσει μια αρνητική εικόνα για την Αυστραλία και τους κατοίκους της, που αν και σήμερα έχει αμβλυθεί κάποια ίχνη της εξακολουθούν να υπάρχουν.

Στην πραγματικότητα ο λαός τής Αυστραλίας και μιλώ για τους αγγλοαυστραλούς, έχει πολλές αρετές που είτε αγνοούμε, είτε σκόπιμα παραβλέπουμε. Στην πλειοψηφία τους μάς δέχτηκαν στη χώρα τους αδιαμαρτύρητα και όχι μόνο μάς πρόσφεραν δικαιώματα που είχαν κατακτήσει αυτοί με πολλές θυσίες και μεγάλους αγώνες, αλλά μάς έδωσαν και την ευκαιρία να αναπτύξουμε το περίφημο “ελληνικό δαιμόνιο” για να διαπρέψουμε και να κερδίσουμε τη γενική εκτίμηση σαν νομοταγείς και φιλοπρόοδοι πολίτες.

Κανένας λαός, ούτε οι Έλληνες,

είναι τέλειος και οι Αυστραλοί δεν είναι εξαίρεση. Έχουν τους κακοποιούς τους, τους φονιάδες τους, τους απατεώνες και ρατσιστές τους, αλλά η συντριπτική πλειοψηφία τους δεν είναι διαφορετικοί από εμάς. Οικογενειάρχες που εργάζονται για να ξοφλήσουν το σπίτι τους και να σπουδάσουν τα παιδιά τους, πατριώτες που είναι έτοιμοι να θυσιαστούν για την ελευθερία τους, όπως έχουν κάνει πολλές φορές στο παρελθόν.

Είναι και ταλαντούχος λαός με παγκόσμια αναγνώριση για τους καλλιτέχνες, τους συγγραφείς, τους επιστήμονες και αθλητές του. Είναι ένας λαός που φροντίζει τους περιθωριοποιημένους συμπατριώτες του και στα αθλητικά γήπεδα υποστηρίζει τον αθλητή ή την ομάδα με μικρότερες πιθανότητες νίκης, τον λεγόμενο

underdog.

Ομως, το μεγαλείο κάθε χώρας αναδεικνύεται από την ομορφιά ψυχής τού λαού της σε περιόδους εθνικών κρίσεων και ο λαός τής Αυστραλίας το έχει αποδείξει άπειρες φορές στα πεδία των μαχών, σε καταστροφικές πυρκαγιές, πλημμύρες και κυκλώνες, σε σεισμούς και φρικτά σιδηροδρομικά δυστυχήματα όπως στο Γκράνβιλ.

Ο Αυστραλός θα θέσει σε κίνδυνο τη ζωή του για να βοηθήσει και προστατεύσει τον mate του είτε από τη σφαίρα τού εχθρού, είτε από το φλεγόμενο τοπίο, είτε από τα ορμητικά ύδατα που παρασύρουν τα πάντα.

Και συμπαραστάτη του έχει το κράτος, που σε κάθε εθνική καταστροφή βάζει αμέσως σε λειτουργία τον απaráμιλλο μηχανισμό για την διάσωση, προστασία, μεταφορά και ανακούφιση των πολιτών του. Ψύχραιμα, συντονισμένα και με απεριόριστα αναγκαία εφόδια οι διάφορες κρατικές υπηρεσίες εργάζονται νυχθημερόν για την αντιμετώπιση τής συμφοράς.

Σ' αυτή την τεράστια προσπάθεια προσθέστε την αυτοθυσία των φημισμένων αυστραλών εθελοντών που πάντα βρίσκονται στην πρώτη γραμμή, αλλά και τη γενναιοδωρία τού κοινού ανθρώπου για να βοηθήσει τα θύματα των ακραίων φυσικών φαινομένων με το δολαρίο του. Όπως λέγαμε, η ομορφιά κάθε χώρας δεν είναι μόνο στις παραλίες ή στα βουνά της, αλλά προπαντός στη ψυχή τού λαού της.

* Ερανος για τους πλημμοροπαθείς

Μην ξεχάσετε σήμερα τον έρανο τού “Κόσμου”, τού ραδιοσταθμού “2MM”, τής Τράπεζας Κύπρου και τής Λαϊκής Τράπεζας για τα θύματα των πλημμυρών στο Κουίνσλαντ. “Δώστε και σώστε”, όπως λένε, γιατί οι συνάνθρωποί μας όχι μόνο επέζησαν μια φρικιαστική εμπειρία, αλλά πρέπει να αντιμετωπίσουν το θέαμα κατεστραμμένων σπιτιών και επιχειρήσεων τους. Οι άνθρωποι αυτοί έχασαν τα υπάρχοντά τους και γλίτωσαν με τα ρούχα που φορούσαν, γι' αυτό πρέπει να τους βοηθήσουμε. Είναι καθήκον μας σαν πολίτες αυτής τής χώρας που μάς φιλοξένησε όταν είχαμε ανάγκη, μα προπαντός σαν άνθρωποι που θα προσδοκούσαμε κάθε δυνατή βοήθεια αν είμασταν στη θέση τους.

Ελπίζω πραγματικά ότι και οι παροικιακές οργανώσεις μας θα ανταποκριθούν γενναιοδωρα στο κάλεσμα, για να δείξουμε σαν Έλληνες πως δεν είμαστε αμέτοχοι σε κρίσιμες ώρες για το έθνος.

* Καλόο!

Δυο βλάχοι παίζουν το παιχνίδι των ερωτο-απαντήσεων.

- Πες μι, ήνα έλληνα ποδοσφαιριστή που ήπαιζε στην Ελλάδα και τούρα παίζει στου εξωτερικού;

- Τσάρτας, του απαντά ο άλλος.

- Ούι βλάκα, αυτό ήνι γιοφύρ.

Ακόμη ένα:

Πώς γυμνάζονται οι άντρες στην παραλία;

- Ρουφώντας την κοιλιά τους κάθε φορά που βλέπουν μπικίνι!

“Ο Κόσμος”, τα Κολλέγια και οι... κηδείες

Οι ασυναρτησίες τού εντύπου τής απελπισίας έγιναν κραυγές απόγνωσης, αν κρίνουμε από το τελευταίο αθλογράφημα τού “φαντομά” που έχοντας επίγνωση τής κατάντιας του δεν τολμά να υπογράψει αυτά που γράφει όπως κάνουμε όλοι εμείς εδώ στον “Κόσμο”.

Υστερα από αγράμματος διαηγόρος υπεράσπισης τής Αρχιεπισκοπής εναντίον τής Κοινότητας, την ίδια Αρχιεπισκοπή που καταδιώκει δεκαετίες ολόκληρες για καθαρά προσωπικούς λόγους και όχι θεολογικούς, ή έστω εκκλησιαστικούς, τώρα ανέλαβε τον ρόλο προστάτη των συμπαροίκων που πληρώνουν δίδακτρα για τα παιδιά τους που φοιτούν στα τρία Κολλέγια τής Αρχιεπισκοπής.

Σύμφωνα με τον ανώνυμο αθλογράφο, τα Κολλέγια δεν πρέπει να διαφημίζουν στον “Κόσμο” για να μπορέσουν να μειώσουν τα δίδακτρα! Προτείνει, μάλιστα, να διαφημίζονται μόνο στο “Βήμα” για να εξοικονομούν χρήματα.

Για άλλη μια φορά το έντυπο τής απελπισίας απευθύνεται σε αφελείς που το διαβάζουν ακόμη, γιατί τέτοιες κοιτοπονηριές δεν θα είχαν πέραση σε ένα νοήμον κοινό. Αυτό που προτείνει ο “φαντομάς” με το αθλογράφημά του δεν έχει στόχο τις τσέπες των συμπαροίκων, αλλά την περιθωριοποίηση των Κολλεγίων για τα οποία δεν έχει γράψει ποτέ μια λέξη. Συστηματικά περιφρονούν τις πολλές δραστηριότητες των Κολλεγίων και τις μεγάλες επιτυχίες των μαθητών τους, αλλά νιάζονται οι υποκριτές για την τσέπη των γονέων τους!

Η εφημερίδα μας ομολογουμένως πληρώνεται για διαφημίσεις των Κολλεγίων και είμαστε ευγνώμονες επειδή βοηθούν στην επιβίωσή της σαν επιχείρηση, αλλά προσφέρει κιόλας δωρεάν σελίδες επί σελίδων για τις δραστηριότητές τους και τις επιτυχίες των μαθητών τους.

Με έναν πρόχειρο υπολογισμό που έκανα το κόστος στους γονείς αντιστοιχεί με μερικά δολάρια περίπου τον χρόνο για τον καθένα. Αλλά αν συμψηφιστεί ο χώρος τής εφημερίδας μας για τον οποίο πληρώνουν τα Κολλέγια με τον χώρο που τους προσφέρουμε δωρεάν, τότε το κόστος για κάθε σελίδα διαφήμισης είναι μικρότερο από το ποσό που χρεώνει η εφημερίδα τής απελπισίας τούς συμπάροικους για μια κηδεία ή ένα μνημόσυνο!

“Λυπάται”, λοιπόν, ο αθλογράφος για μερικά δολάρια που εισπράτει “Ο Κόσμος” από κάθε γονιό για να προβάλει το έργο των Κολλεγίων μας, αλλά τού τα παίρνει με το παραπάνω αν πρέπει να δημοσιεύσει μια κηδεία ή ένα μνημόσυνο.

Όμως, όπως είπαμε, υπάρχει και η σατανική διάσταση στο αθλογράφημα με στόχο να περιθωριοποιηθούν τα Κολλέγια που περιφρονεί και αγνοεί από την ημέρα που άρχισαν να λειτουργούν.

Εμείς δεν αμφισβητούμε ότι το “Βήμα”, αντίθετα με το έντυπο τής απελπισίας, είναι μια πολύ καλή εφημερίδα χωρίς συκοφαντίες και λιβέλλους που, όμως, κυκλοφορεί μόνο μια φορά τον μήνα και εκεί στοχεύει ο αθλογράφος.

Να περιμένουν τα Κολλέγια έναν ολόκληρο μήνα για τις δημοσιεύσεις τους που θα παύσουν να είναι επίκαιρες και θα έχουν χάσει το ενδιαφέρον τους, ενώ με τον “Κόσμο” έχουν τη δυνατότητα τής καθημερινής παρουσίας τους στην επικαιρότητα, έστω με ένα μικρό κόστος.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, άλλωστε, κυκλοφορεί η εφημερίδα μας: Για να υπηρετεί ολόκληρη την παροικία και όχι για να πλουτίζει στην πλάτη της...